

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 726/19		
1. USTALENIE FAKTÓW				
o.1. Fakty uznane za udowodnione				
		Czyn przypisany oskarżone j E. M.		
		W dniu 1 lipca 2019 r. około godz. 17:00 na posesji położonej w W. przy Al. (...) popychała, drapała, szarpała za włosy oraz uderzała pięściami w prawe ramię (...), tj. czyn art. 217 k.k.		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód			
Fakty wskazane w zarzucie prywatnego aktu oskarżenia. E. M. nie była dotychczas karana.	obdukcja (k. 13) zeznania K. G. (k. 75-76) nagranie (płyta 88a, plik zakończony cyfrą „32”) karta karna (k. 86)			
o.1. Fakty uznane za nieudowodnione				

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód			
E. M. nie popychała, nie drapała, nie szarpała za włosy oraz nie uderzała pięściami w prawe ramię (...).	wyjaśnienia oskarżonej (k. 73-74)			
2. Ocena DOWODÓW				
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
	zeznania K. G.	wiarygodne, potwierdzone treścią obdukcji lekarskiej z dnia następnego po zdarzeniu, niezależnie od powyższego potwierdzone treścią nagrania z wypowiedzią matki, w którym ta wyraźnie stwierdza, iż pobiła pokrzywdzoną		
	obdukcja	dokument sporządzony przez uprawnionego lekarza, którego treść nie była kwestionowana przez obronę – jako taki miarodajny		

	nagranie wypowiedzi oskarżonej	odtworzone na rozprawie w obecności oskarżonej i obrońcy, którzy nie kwestionowali autentyczności ani treści nagrania		
	karta karna	dokument niekwestionowany przez strony, sporządzony przez uprawnione osoby, w sposób przewidziany we właściwych przepisach		
	<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
		Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
	wyjaśnienia E. M. (k. 73-74)	wyjaśnienia są niewiarygodne w świetle zeznań pokrzywdzonej K. G., potwierdzonych obdukcją lekarską, niezależnie od tego nagraniem, w którego treści oskarżona wprost		

		stwierdza, iż pobiła pokrzywdzoną		
	zeznania M. M. (1) (k. 77)	bez znaczenia dla sprawy, przebieg zdarzenia zna z relacji oskarżonej		
	zeznania M. G. (k. 77-78)	bez znaczenia dla sprawy, przebieg zdarzenia zna z relacji pokrzywdzonej		
	zeznania I. M. (k. 77)	policjantka, nie pamiętała interwencji po zdarzeniu, co jest wiarygodne z uwagi na charakter jej pracy		
	zeznania P. K. (k. 106)	policjant, nie pamiętał interwencji po zdarzeniu, co jest wiarygodne z uwagi na charakter jego pracy		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU				
#	Podstawa prawna warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
Sąd podzielił poprawność kwalifikacji prawnej,				

zapropnowanej
przez oskarżyciela
prywatnego.
Oczywistość
wypełnienia
znamion
przestępstwa
naruszenia
nietykalności
cielesnej nie budzi
wątpliwości i nie
wymaga głębszych
rozważań.

Zgodnie z art. 66
§ 1 k.k. Sąd
może warunkowo
umorzyć
postępowanie karne,
jeżeli wina i
społeczna
szkodliwość czynu
nie są znaczne,
okoliczności jego
popelnienia nie
budzą wątpliwości,
a postawa sprawcy
niekaranego za
przestępstwo
umyślne, jego
właściwości i
warunki osobiste
oraz dotychczasowy
sposób życia
uzasadniają
przypuszczenie, że
pomimo umorzenia
postępowania będzie
przestrzegał
porządku prawnego,
w szczególności nie
popelni
przestępstwa.

W ocenie Sądu
okoliczności
popelnienia
przestępstwa przez
E. M. nie budzą
wątpliwości. Należy

wskazać, że również
wina oskarżonej nie
budzi wątpliwości -
w chwili popełnienia
czynu była osobą
dorosłą, która winna
zdawać sobie sprawę
z konsekwencji
swego
postępowania.

Jednocześnie w
ocenie Sądu stopień
winy oskarżonej i
społecznej
szkodliwości czynu
nie był rażąco
wysoki.

Sąd uznał również,
że postawa E. M.,
niekaranej
dotychczas za
przestępstwo
umyślne, jej warunki
i właściwości
osobiste oraz
dotychczasowy
sposób życia
uzasadniają
przypuszczenie, że
pomimo umorzenia
postępowania będzie
ona przestrzegała
porządku prawnego,
a w szczególności nie
popęlni ponownego
przestępstwa
przeciwko
oskarżycielce.

Z powyższych
względów Sąd uznał,
że skazanie
oskarżonej i
wymierzenie jej
kary grzywny czy
ograniczenia
wolności
stanowiłoby
nadmierną

dolegliwość dla oskarżonej, w szczególności biorąc pod uwagę jej wiek. W ocenie Sądu wystarczające jest zastosowanie wobec oskarżonej środków, których orzeczenie z jednej strony umożliwi jej refleksję nad dotychczasowym postępowaniem i uświadomi, że każde naruszenie porządku prawnego skutkować będzie negatywnymi konsekwencjami, a z drugiej nie będzie stanowić dolegliwości nieproporcjonalnej do stopnia tego naruszenia i nie będzie stawiać oskarżonej w jednym szeregu z osobami, których postawa wskazuje na brak zdolności do właściwej oceny swojego postępowania wskazujący na konieczność wydania wyroku skazującego.

Środkiem spełniającym powyższe kryteria z pewnością będzie warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonej, z ustalonym na

podstawie art. 67 § 1 k.k. okresem próby na 3 (trzy) lata. E. M. uniknie w ten sposób wyroku skazującego, jednak musi mieć świadomość że przez ww. okres, jak również w ciągu kolejnych sześciu miesięcy powinna wykazać, że dokonana przez Sąd ocena jej zachowania, a także dotychczasowej postawy była właściwa. Oznacza to również, że oskarżona powinna zdawać sobie sprawę z tego, iż każde rażące naruszenie porządku prawnego będzie mogło skutkować podjęciem warunkowo umorzonego postępowania, a w razie popełnienia przez nią przestępstwa, będzie to obligatoryjne. W ocenie Sądu mając na uwadze dotychczasowy tryb życia oskarżonej, okoliczności popełnienia czynu oraz jej wiek - okres próby w wysokości 3 (trzech) lat będzie wystarczający do zweryfikowania pozytywnej prognozy kryminologicznej

ustalonej przy wyrokowaniu.			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
			<p>W punkcie II wyroku</p> <p>na podstawie art. 67 § 3 k.k. nałożono na oskarżoną E. M. obowiązek uiszczenia na rzecz oskarżycielki prywatnej nawiązki w kwocie 100 złotych</p> <p>Jest to obligatoryjny obowiązek okresu próby przy warunkowym umorzeniu postępowania. Kwota 100 zł jest, zdaniem Sądu, adekwatna do miary zarzutu.</p>
5. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
1.6. inne zagadnienia			
7. KOsztY procesu			

	<p>W punkcie III wyroku</p> <p>Na podstawie art. 628 pkt 1 k.p.k. zasądzono od oskarżonej E. M. na rzecz oskarżycielki prywatnej kwotę 300 złotych tytułem zwrotu opłaty od prywatnego aktu oskarżenia oraz kwotę 924 złotych tytułem zwrotu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika.</p> <p>Rozstrzygnięcie to było obligatoryjne. Pełnomocnik brał udział w trzech terminach rozpraw (§ 11 pkt 2 ppkt 1 i § 17 pkt 1 Rozp. M.. Spr. z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.</p>		
	<p>W punkcie IV wyroku</p> <p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonego od obowiązku ponoszenia wydatków postępowania, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa, nie obciążano oskarżonego opłatą. Zdaniem Sądu,</p>		

	przemawiają za tym zasady słuszności.		
6. Podpis			